



Преглед Споразума о социјалном осигурању

Споразуми о социјалном осигурању Аустралије су билатерални међународни уговори који имају за циљ да премосте периоде у којима особе које су живеле и радиле у више земаља нису имале социјално (и пензијско) осигурање. Споразуми омогућују да Аустралија и њене партнерске земље поделе одговорност за плаћање пензија особама које су се селиле из једне у другу земљу, у зависности од веза сваке особе са сваком од тих земаља.

Споразуми о социјалном осигурању су сачињени тако да буду од користи странкама и они им не ускраћују права која имају према закону о социјалном осигурању Аустралије. Напротив, споразуми помажу садашњим и бившим грађанима Аустралије да испуне услове за стране и аустралијске пензије које иначе, без тог споразума, не би могли да добију.

Аустралија тренутно има 32 споразума о социјалном осигурању, и то са Аустријом, Белгијом, Канадом, Чилеом, Хрватском, Кипром, Чешком Републиком, Данском, Естонијом, Финском, Северном Македонијом, Немачком, Грчком, Мађарском, Индијом, Ирском, Италијом, Јапаном, Корејом, Латвијом, Малтом, Низоземском, Новим Зеландом, Норвешком, Пољском, Португалом, Србијом, Словачком Републиком, Словенијом, Шпанијом, Швајцарском и Сједињеним Америчким Државама.

Свака земља бира на које исплате ће примењивати споразум. Од 2004. године, Аустралија нове споразуме примењује само на старосну пензију. Више информација о уопштеним условима за право на аустралијску старосну пензију ћете наћи на www.servicesaustralia.gov.au/age-pension.

Основни елементи споразума о социјалном осигурању су одредбе о подношењу захтева, одредбе о комбиновању периода боравка/живота и осигурања, и одредбе о спречавању плаћања двоструког пензијског осигурања. Сви тренутно постојећи споразуми које Аустралија има са другим земљама укључују одредбе о подношењу захтева и комбиновању; а 23 споразума такође садржава и одредбе о спречавању двоструког осигурања. Нови споразуми о социјалном осигурању ће обухватати сва три елемента.

- Одредбе о подношењу захтева – те одредбе омогућују особама које испуњавају услове за пензију да поднесу захтев и у Аустралији и у земљи са којом постоји споразум, без обзира у којој од тих земаља бораве/живе у време подношења захтева. Када не би постојао споразум, странке које подносе захтев за старосну пензију би морале да бораве/живе у Аустралији у време подношења захтева.
- Одредбе о комбиновању – те одредбе омогућују странкама комбиновање периода боравка/живота у Аустралији са периодима плаћања доприноса за пензијско осигурање у земљи са којом постоји споразум да би задовољиле минималне услове боравка/живота или плаћања доприноса за пензијско осигурање, на пример да за

старосну пензију испуне услов од 10 година боравка/живота. То особама које испуњавају услове омогућује да раније стекну право на пензију.

- Одредбе о двоструком осигурању – те одредбе дају изузеће послодавцима чији радници, који обично раде у Аустралији, привремено раде у земљи са којом постоји споразум од плаћања обавезних доприноса за пензијско осигурање у Аустралији и плаћања истих тих доприноса у земљи са којом постоји споразум.

Више информација о споразумима о социјалном осигурању и како се они примењују ћете наћи на www.dss.gov.au/international/international-social-security-agreements.